

BURHANETTİN DURAN

Yeni kabinenin 2019 gündemi

Aİtmış beşinci Hükümet'te beklenen "**kan tazelemesi**" yapıldı. Kabineye altı yeni isim girerken beş bakanın görev yeri değişti. AK Parti hükümetlerindeki önceki değişiklikler gibi bu defa da bölge, il, teşkilat dengeleri ve performans gözetildi.

Bu yenilenme "**parlamente sistemin son kabinesi**" ya da teknokratların öne çıktığı "**başkanlık kabinesinin bir provası**" şeklinde yorumlandı.

Kanaatimce söz konusu revizyon parlamente sistemin getirdiği parametrelerde ancak 2019'un siyasi gündemine göre yapıldı.

Ekonomide, uluslararası piyasalara yapısal reformların mevcut yönetimle yapılacağı yönünde bir mesaj verilirken iç politika, enerji ve dış politika alanlarında da sürekliliğin altı çizildi.

OHAL'in koordinasyonu, FETÖ ile mücadeleye devam ve cumhurbaşkanlığı sistemine uyum yasaları da yeni kabinenin öncelikleri arasında görünüyor. Yeni isimlerin AK Parti tabanına daha aktif şekilde ulaşma kaygısını da yansıttığı söylenebilir.

Toplamda, kabine revizyonunun "**mücadele ve reform**" ikilisini sürdürme amacına yönelik olduğu anlaşılıyor. Yenilenen kabinenin kompozisyonu kadar önemli olan bir husus da gündeminin ne olacağı. Türkiye'yi 2019'daki kritik üç seçime taşıyacak kabineyi bekleyen meydan okumalara bakmakta fayda var.

AK Parti iktidarının on beş yılına, özellikle son dört yılına baktığımda aklıma gelen ilk şey Türkiye'yi yönetmenin bundan sonra hiçbir zaman kolay olmayacağıdır.

Elbette, coğrafi ve stratejik konumu sebebiyle bu ülkeyi yönetmenin her zaman zor olduğu söylenebilir. Ve II. Abdülhamid'den bu yana tarihi örneklerle bu argüman ispatlanabilir.

Ancak AK Parti'nin Türkiye'nin bölgesel ve uluslararası sistemde aktör olarak yerini yeniden tanımlamasıyla birlikte bu zorluğun yeni bir aşamaya geçtiği kanaatindeyim.

Bu yeni tanımlama Arap isyanları sonrası oluşan bölgesel kaosta yeni meydan okumalarla sürekli sınanmakta.

Türkiye, dış politikada geriye dönüşün mümkün olmadığı bir aktivizmle yürümek durumunda. İç politikanın da bu yeni tanımlamaya uygun bir türbülans ve reformdan geçtiğini söyleyebiliriz.

Öncelikle cumhurbaşkanlığı sistemine geçişle birlikte siyasi aktörlerin önünde artık "**yüzde 50 artı 1**" sınavı bulunuyor. CHP'nin "**kontrollü darbe**" söylemi ile sokaklarda kalmanın gerilimini sürdürmeyi tercih ettiği görülüyor.

Uluslararası çevrelerin Erdoğan karşıtlığından ve etrafımızdaki mevcut krizlerden beslenen bu siyasi duruş "**Saray**" olgusunu tüm muhalif siyasetinin merkezine koymuş durumda. Ve her yaptığını sadece "**hayır oylarını**" nasıl konsolide edebileceğine endeksliyor.

Bu itibarla, AK Parti'nin önümüzdeki iki yılda, ekonomik performans haricinde, beş hususu daha dikkatlice yönetmesi gerekiyor.

1- FETÖ ile mücadelenin ve "**aksaklıklarının**" toplumsal karşılığı.

2- Suriyeli mültecilerin uyum süreci ve iç yansımaları.

3- Suriye-Irak denkleminde PKK'nın geleceğine bağlı olarak Kürtlerin kitlesel provokasyona açık halde olması.

4- AK Parti-MHP ittifakını tarafların menfaat dengesini koruyarak yürütme ihtiyacı.

5- AK Parti'de kenarda tutulanların bir muhalefet odağına çevrilmesi ihtimali.

İşte yeni kabine 2019 seçimlerine giderken birbiriyle etkileşen bu 5 meydan okumayı yönetme görevini üstlendi. Bu yüzden hem mücadele hem performans, hem teknik politika geliştirme hem siyasi aktivizm bir arada olmak zorunda.

Yeni kabineye başarılar dilerim.

***Yasal Uyarı:** Yayınlanan köşe yazısı/haberin tüm hakları Turkuvaz Medya Grubu'na aittir. Kaynak gösterilse veya habere aktif link verilse dahi köşe yazısı/haberin tamamı ya da bir bölümü kesinlikle kullanılamaz.*

Ayrıntılar için lütfen tıklayın.

YAZARIN ÖNCEKİ YAZILARI

[Tüm Yazıları >](#)

> **15 Temmuz ve saldırı altında olma bilinci (18.7.2017)**

> **"Nöbet" teyakkuzu, demokrasimizin teminatı (15.7.2017)**

> **15 Temmuz'un üzerine titremek (14.7.2017)**

SABAH

